

Dosarul nr. 3ra-350/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – T. Sîrcu
Instanța de apel: CA Chișinău – I. Muruianu, A. Danilov, N. Budăi

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 în procedura falimentului,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Olga Onofrei și Vasile Onofrei împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 în procedura falimentului cu privire la recunoașterea încălcării dreptului la petiționare, obligarea de a răspunde la petiție și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din data de 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Olga Onofrei și Vasile Onofrei, s-a casat hotărârea din data de 16 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii,

constată:

La 28 februarie 2018 Olga Onofrei și Vasile Onofrei au depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 3 în procedura falimentului (în continuare ÎMGFL nr. 3), prin care a solicitat recunoașterea încălcării dreptului la petiționare, obligarea pârâtului să răspundă la petiție și încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei. (f.d.3-7, 26).

În motivarea acțiunii Olga Onofrei și Vasile Onofrei au invocat că la 14 decembrie 2017 au înaintat o petiție către ÎMGFL nr.3, prin care au solicitat să fie documentat cazul privind efectuarea lucrărilor neautorizate de reconstrucție capitală a apartamentului nr.102, din str. Teilor, 11, mun. Chișinău. Lucrările date au început în luna septembrie 2017, cu efectuarea intervențiilor inadmisibile în structura de rezistență a blocului, în lipsa actelor necesare, inclusiv în lipsa acordului autentificat

notarial al proprietarilor apartamentelor din bloc, certificatului de urbanism pentru proiectare, documentației de proiect, avizelor respective și autorizației de construcție, care potrivit legislației în construcții sunt necesare.

Reclamanții au menționat că Legea cu privire la petiționare consacră în mod cert dreptul acestora de a primi răspuns la cererea adresată autorității publice în termen de cel mult 30 de zile lucrătoare, inclusiv și la cererea prealabilă.

În opinia reclamanților ÎMGFL nr.3 urma să examineze petiția înaintată în decurs de 30 de zile lucrătoare, însă, nu a examinat petiția, ori răspuns la petiție reclamanții nu au recepționat, nu au fost informați despre prelungirea termenului de examinare a petiției, astfel, fiindu-le încălcat dreptul de a primi răspuns în termen la petiția adresată la 14 decembrie 2017.

Olga Onofrei și Vasile Onofrei au menționat că în urma încălcării dreptului la petiționare, prin nesoluționarea în termenul legal a petiției înaintate la data de 14 decembrie 2017 le-a fost cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin suferințe psihice și sufletești, prejudiciu pe care îl estimează în sumă de 1000 lei, suma dată constituind o satisfacție echitabilă suferințelor provocate.

Prin hotărârea din data de 16 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins acțiunea înaintată de către Olga Onofrei și Vasile Onofrei, ca fiind nefondată. (f.d. 54, 58-61).

Pentru a decide astfel instanța de fond a reținut că ÎMGFL nr.3 prin răspunsul nr. loc.255 din 26 ianuarie 2018 a răspuns la petiția Olgăi Onofrei și lui Vasile Onofrei în termenul stabilit de legislația ce reglementează raportul juridic litigios, astfel în prezența răspunsului acordat în modul stabilit face imposibil de a constata încălcarea dreptului la petiționare, de a obliga pârâtul să examineze petiția și de a elibera răspunsul.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 29 noiembrie 2018 a admis apelul declarat de către Olga Onofrei și Vasile Onofrei, a casat hotărârea din data de 16 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a constatat încălcarea dreptului Olgăi Onofrei și lui Vasile Onofrei la primirea răspunsului la petiție în termen, s-a încasat din contul ÎMGFL nr.3 în beneficiul Olgăi Onofrei și lui Vasile Onofrei, câte 300 lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral, s-a respins peretenția cu privire la obligarea ÎMGFL nr.3 să examineze petiția și să ofere un răspuns. (f.d.101-102, 103-112)

Instanța de apel a concluzionat că ÎMGFL nr.3 nu a demonstrat respectarea prevederilor legale și expedierea în termen în adresa petiționarilor a răspunsul la petiție. Faptul atribuirii numărului de ieșire și înregistrare în registrul de corespondență, nu denotă faptul expedierii și primirii răspunsului în termen, mai ales că în registru data de 26 ianuarie 2018 a fost modificată.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 28 ianuarie 2019 a depus recurs ÎMGFL nr.3 în procedura falimentului, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanței. (f.d. 116-118)

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanța de apel a examinat unipersonal și neobiectiv circumstanțele cauzei, încălcând esențial și aplicând eronat normele de drept material și procedural.

La 15 martie 2019 Olga Onofrei și Vasile Onofrei au depus referință la recursul înaintat de către ÎMGFL nr.3, prin care au solicitat declararea recursului inadmisibil, indicând că argumentele invocate în recurs nu indică încălcarea esențială a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. (f.d. 124-125)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 29 noiembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 11 decembrie 2018, a expedit-o participanților la proces la data de 10 decembrie 2018. (f.d. 118)

Recurentul a depus recursul la data de 28 ianuarie 2019, în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către ÎMGFL nr.3 în procedura falimentului este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să poseze puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎMGFL nr.3 în procedura falimentului asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎMGFL nr.3 în procedura falimentului inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.3 în procedura falimentului, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas